

Sokszor sokféleképpen...

Köszöntés: „De amikor megjelent a mi üdvözítő Istenünk jósága és emberszeretete, [...] a Szentlélek által, akit kitöltött ránk gazdagon Jézus Krisztus, a mi Üdvözítőnk által, hogy az ő kegyelméből megigazulva reménységünk szerint részesei legyünk az örök életnek (Tit 3,4-7).” Ámen.

Kezdő ének: 182: „Karácsony ünnepében...”

Fennálló ének: 318: 1 „Jer, mindnyájan örüljünk...”

Fő ének: 318:2-8: „Kit az Atya Úr Isten...”

Előfohász: „Áldott az Úr, Izrael Istene, hogy meglátogatta népét, és váltságot szerzett neki (Lk 1,68).”

Lekció: Máté evangéliuma 2, 1-12

„Amikor Jézus megszületett a júdeai Betlehemben Heródes király idejében, íme, bölcsek érkeztek napkeletről Jeruzsálembe, és ezt kérdezték: „Hol van a zsidók királya, aki most született? Mert láttuk az ő csillagát, amikor feltűnt, és eljöttünk, hogy imádjuk őt.” Amikor ezt Heródes király meghallotta, nyugtalanság fogta el, és vele együtt az egész Jeruzsálemet. Összehívatta a nép valamennyi főpapját és írástudóját, és megkérdezte tőlük, hol kell megszületnie a Krisztusnak. Azok ezt mondták neki: „A júdeai Betlehemben, mert így írta meg a próféta: Te pedig Betlehem, Júda földje, semmiképpen sem vagy a legjelentéktelenebb Júda fejedelmi városai között, mert fejedelem származik belőled, aki legeltetni fogja népemet, Izráelt.” Ekkor Heródes titokban hívatta a bölcseket, pontosan megkérdezte tőlük a csillag feltűnésének idejét, majd elküldte őket Betlehembe, és ezt mondta: „Menjetek el, szerezzetek pontos értesüléseket a gyermekről; mihelyt pedig megtaláljátok, adjátok tudtomra, hogy én is elmenjek, és imádjam őt!” Miután meghallgatták a királyt, elindultak, és íme, a csillag, amelyet láttak feltűnésekor, előttük ment, amíg meg nem érkeztek, és akkor megállt a fölött a hely fölött, ahol a gyermek volt. Amikor meglátták a csillagot, igen nagy volt az örömük. Bementek a házba, meglátták a gyermeket anyjával, Máriával, és leborulva imádták őt. Kinyitották kincsesládáikat, és ajándékokat adtak neki: aranyat, tömjént és mirhát. Mivel azonban kijelentést kaptak álomban, hogy ne menjenek vissza Heródeshez, más úton tértek vissza hazájukba.”

Előima: Atyánk, mennyei Urunk, megérkezett az ünnep, a legszentebb ünnepünk! Köszönjük, hogy elküldted egyszülött Fiadat, a mi bűneinkért és emberi gyarlóságainkért, hogy örök életünk lehessen. Köszönjük a Te végtelen

kegyelmedet és szeretetedet, mely hosszútűrő. Köszönjük, hogy Te mindig előttünk jársz, hiszen míg mi a magasságokba vágyunk, addig Te a mélységet választottad mindannyiunkért. Bár előtted egy nap annyi, mint ezer esztendő, mégis számon tartod minden egyes napunkat, annyira értékesnek és drágának tartasz minket, hogy hajunk szálai is mind számon vannak tartva. Hálát adunk Neked, hogy minden nap velünk vagy, és gondot viselsz rólunk, porszemnyi emberekről. Megvalljuk, hogy vezetésre van szükségünk, mint egykor a napkeleti bölcseknek. Urunk, Istenünk légy velünk, akik szolgálni fogunk ezen az istentiszteleten. Adományozz nekünk élő igét. Imádkozunk gyermekeinkért és ifjainkért, adj nekünk erőt, bölcsességet, s áldj meg bennünket, hogy Általad szólhassunk! Adj a szívünkbe alázatot, hogy alázattal tudjuk szolgálatainkat végezni akár igédet szóljuk, akár az orgona mellett ülünk! Legyen rajtunk a Te áldásod, hogy mindenki észrevegye, mi nem önmagunkat prédikáljuk, hanem Téged, aki valódi emberré lettél, drága Úr Jézus. Töltsd ki ránk Szentlelked által a Te csodat, és állj meg a Te pozsonyi házad fölött, hogy érezzük és tapasztaljuk nincs más üdvösségünk csak Te. Így kérünk, Jézus Krisztusért, hallgass meg Istenünk! Ámen.

Igehirdetés előtti ének: 322:3: „Úr Jézus lelkemtől kérdem...”

Textus: Zsidókhoz írott levél 1, 1-2

„Miután régen sokszor és sokféleképpen szólt Isten az atyákhoz a próféták által, ezekben a végső időkben a Fiú által szólt hozzánk, akit örökösévé tett mindennek, aki által a világot teremtette.”

**Karácsonykor összesereglett Keresztyén Gyülekezet,
Kedves Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!**

Trajánusz császár (Kr. u. 53-117), aki alatt a Római Birodalom a legnagyobb kiterjedését érte el, egyszer egy Józsué nevű fiatalembertől, aki Istenben hitt, a következőket kérte: „Ti mindig azt mondjátok, hogy Isten mindenhol jelen van. Nagyon szeretném Őt látni!” Józsué válasza ez volt: „Nem láthatod Őt, mert minden halandó szem megvakul az Ő dicsősége előtt.” A császár azonban nem volt elégedett a válasszal. „Jól van.” – mondta Józsué – tegyünk egy próbát, hogy vajon kicsoda látható az ő küldöttei közül?” Józsué kivezette a császárt a palotából és arra kérte, hogy tekintsen a Napba. „Azt nem tehetem!”, válaszolta a császár, „a napfény teljesen elvakít”. Erre Józsué a következőket válaszolta: „Nem vagy képes beletekinteni Isten teremtményének a fényébe, miért várod akkor,

hogy lásd Isten fenséges dicsőségét? Az ő tekintete elpusztítana téged.” A Zsidókhoz írott levél első főmondanivalója a mindenkori kezdeményező kapcsolat Isten részéről. A legalapvetőbb isteni jelenlét bizonyítéka: Ő szólt, szól és szólni fog. Az Úr megszólal, hogy választott népe értse és érezze drága és egyetlen jelenlétét. Az Ő szava két szakaszban érkezik. A múltban, az Ószövetségben sokszor és sokféleképpen Isten népe átélte ezt az egyedi csodát. Két áldott forma: sokszor és sokféleképpen. A sok és a rengeteg az Úr bőkezűségéről és nagylelkűségéről beszél, ami által Isten jelenlétét élte meg a nép. Isten áldott küldöttjei a sokban merültek ki. Isten a sokban bizonyította szeretetét. Szüntelenül ott volt. Mindenkor jelen volt. A csipkebokor égett és nem égett el, de az Úr szólt Mózeshez, az ő szolgájához. Nappal felhőoszlopban és éjjel tűzoszlopban vezette őket a pusztában az egyiptomi szabadulás után. Az ószövetségi atyák és a próféták által sok minden elhangzott, és mindennek mindig aktualitása volt. Az atyák magába foglalnak minden ószövetségi nemzetséget. A próféták, az Úr szolgái pedig egészen az elsőtől, Mózes-től az utolsóig, Malakiásig magukba foglalják mindazokat, akiket Isten bízott meg feladattal. Ő adta szájukba saját üzenetét. Mindnyájan tolmácsok voltak és Isten Igéjét adták közre a nép érthetetlennek tűnő korszakaiban. Sokszor és sokféleképpen szólni és tenni a dolgainkat. Mennyire jellemző az emberre is. Igyekszünk mi is. A sokban merül ki minden. Az ajándékokban, az ételben, az italban, az utolsó simításokban. „Csak hogy minden rendben legyen – mondatokban, amikor belül semmi sincs rendben. Mi is úgy vagyunk, mint Isten az ő népével. Sokszor igyekeztünk és nem sikerült. Sokféleképpen próbálkoztunk és nem jött össze. Ott voltunk mindig és mégsem volt hatása. Elmentünk, jelen voltunk és mégis balul sült el. Hány és hány ünnep úgy van mögöttünk, hogy mindent odaadtunk, de nem volt eredménye, mert csak vendégek maradtunk a saját fészünkben, az ünnepi vacsora után mindenki visszavonult a saját szobájába és magával törődve megélte a szeretetet. Sokszor és sokféleképpen

történt velünk is. Isten ezért a sok helyet eggyel próbálkozott. Egy igazival. Egy valódival. A sajátjával. Olyan megoldást választott, amit nem lehet pótlékkal megoldani. Saját kezébe vette az ember ügyének a rendezését. Egyetlen egyét, szent Fiát küldte és csomagolta be, majd átkötötte a szeretet kötelékével. Az utolsó idők legutolsó lehetősége Jézus Krisztus. Olyan egy, aki Isten egyetlen egye. Isten szeme fényét küldte. Utolsó lehetőség és egyetlen megoldás az életünkre. A fa alatt lévő ajándékainkat ma már euróban mérjük. De másképp is lehetne. Mathilde Monnier (1886-1967) francia író nő ezt így fogalmazta meg: „Az ajándéknak ugyanolyan értéke van, mint az a szeretet, amivel kiválasztották.” Isten is választott. Egyszeri és tökéletes ajándékának egyetlen motívuma volt: a szeretet. Isten pedig miért ajándékozta nekünk az ő legnagyobb ajándékát, ami valaha Mellette a mennyben öröktől fogva létezett? Miért küldte erre a földre Krisztust, a mi Urunkat? Egyszerű a válasz: Mert szeret. Isten felfoghatatlan ténykedésének más magyarázata nincs. Isten szeretet és szeretetből cselekedett. Szeretetből küldte a földre. Betlehemben született, meghalt a Golgotán és mindenki, aki e szeretet előtt megnyílik, és befogadja Krisztust, az valódi örökséget nyer. Mától mindörökké Isten gyermekévé válik mindenki, aki hisz Őbenne. „Ugyanis Isten betlehemi kijelentése nem egy egyszeri történet, ami végérvényesen lezáródott több mint kétezer évvel ezelőtt, hanem egy mindenkori ajándék, amit örökre megkaptunk.” – mondja Luther Márton. Isten Fiának az érkezése egy új korszak, egy új eseménysorozat kezdete. Ilyen még itt nem volt. – írja és sugallja a Zsidókhoz írott levél szerzője. Kicsoda Krisztus? Örökös és általa mi is azok vagyunk. Örökösei Istennek és örökostársai Krisztusnak. Minden ígélet Benne teljesedett be. Minden előzetes prófécia, tanítás Benne lett igenné és ámenné. Az Egyben lett nyilvánvalóvá a sok, a sokszor és a sokféleképpen. Őbenne nyert áldást Ábrahám minden nemzetsége. A mennyei Atya minden alávetett Egyszülöttjének, Egyetlen Szent Fiának. Ábrahámig, sőt Ádámig megy vissza az a gazdagság, az örökség, amit Isten rajta keresztül mond és tesz.

Valamint vele kezdődik minden. Korok és korszakok isteni gyermeke, mert mindenbe van beleszólása. Korszakalkotó az Ő jelenléte a földön. Korszakalkotó az Ő ténykedése, mert az Ő tette és beszéde nyomán valódi változás kezdődik: *„Az Úr Lelke van énrajtam, mivel felkent engem, hogy evangéliumot hirdessek a szegényeknek; azért küldött el, hogy a szabadulást hirdessem a foglyoknak, és a vakoknak szemük megnyílását; hogy szabadon bocsássam a megkínzottakat, és hirdessem az Úr kedves esztendejét (Lk 4,18-19).”* Általa beteljesednek a jövendölések, életek, sorsok térnek meg az Úrhoz, követik Őt és teszik szolgálatukkal gyümölcsözővé a lelki Izráelt. Jézus mindent újjá teremt, amerre elhalad, ahol lelkekkel beszélget, akik engednek neki. Ma, te is örökké válhatsz és Vele, az Egyetlennel elkezdődhet valami benned Általa. Krisztus öröksége a tiéd is, és hidd el, ma is csak azt az elgurult dicsőséget keresed, amit az Úr adhat vissza minden embernek, hiszen Ő azért jött, hogy mindent visszaállítson. A Krisztusi örökség és az új kezdet lehetősége a tiéd is. Mindent, amit elveszítettél, amit másképp éltél meg, amit máshogyan tettél, amit fonákjával rendeztél el, azt Jézus oldalára, valódi színére fordítja ki és mondja neked is ma itt e otthonos környezetben: *„Nem az egészségeseknek van szükségük orvosra, hanem a betegeknek. Nem azért jöttem, hogy az igazakat hívjam, hanem a bűnösöket megtérésre (Lk 5,31-32).”* Jézus Krisztus érted jött, téged hív, hogy az ő egyetlen megoldása megváltoztasson mindent. Istent soha senki nem látta, de Jézus Krisztusban nyilvánvalóvá lett. Az Ő gyógyító ereje, az Ő szolgálata nyomán ismerjük Isten szerető és gazdag megnyilvánulását. Isten az Ő Fiában és Fia által mindent megmutatott nekünk. Amikor a Szentírásban Róla olvasol, akkor meglátsz valamit abból, amit a legnagyobb császár is megértett Isten nagyságából. Úgy ahogy a nap világosságán keresztül szín pompásan díszel az égen a szivárvány, úgy látjuk mi is Jézus Krisztusban Isten dicsőségét. Olvasd az evangéliumokat, az örömhíradásokat Krisztusról és akkor mindent megértesz. Legyen Krisztus számodra, az egyszeri, a tökéletes, a mennyei ajándék és Általa

minden a tiéd. A nap ma ragyogó, ha Krisztus beragyogja azt, ahol eddig nálam is és nálad is sötétség volt. Kezdj újat Ővele és a sokszor és a sokféleképpen semmivé válik, mert az Egyetlenegy gazdag jelenléte megáld Téged, családotat, ünnepedet és mindenedet. Ámen.

Utóíma

„Ezt mondja az Úr, a te megváltód, Izráel Szentje: Én, az Úr, vagyok a te Istened, arra tanítalak, ami javadra válik, azon az úton vezetlek, amelyen járnod kell (Ézs 48,17).”

„Mert amilyen magasan van az ég a föld fölött, olyan nagy a szeretete az istenfélők iránt (Zsolt 103,11).”

Jézus így válaszolt: „Bizony, bizony, mondom néked: ha valaki nem születik újonnan, nem láthatja meg az Isten országát (Jn 3,3).”

„Higgy az Úr Jézus Krisztusban (ApCsel 16,31).”

„A mi közösségünk pedig közösség az Atyával és az ő Fiával, a Jézus Krisztussal (IJn 1,3).”

„Istent soha senki sem látta: az egyszülött Isten, aki az Atya kebelén van, az jelentette ki őt (Jn 1,18).”

„Akié a Fiú, azé az élet; akiben nincs meg Isten Fia, az élet sincs meg abban (1Jn 5,12).”

„Mert egy az Isten, egy a közbenjáró is Isten és emberek között, az ember Krisztus Jézus, aki váltságul adta önmagát mindenkiért tanúbizonyságként a maga idejében (ITim 2,5-6).” **Jézus mondja: Ti azért így imádkoztatok: Mi Atyánk...**

Adakozás: „Mert ismeritek a mi Urunk Jézus Krisztus kegyelmét: hogy gazdag létére szegénnyé lett értetek, hogy ti az ő szegénysége által meggazdagodjatok (IIKor 8,9).”

Áldás: Istennek népe! „Ha tehát a Fiú megszabadít titeket, valóban szabadok lesztek (Jn 8,36).”

Záró ének: 322:5: „Jézus, felépítetted már...”